

Bilag 29.

Til det af Folketinget nedsatte Udvalg til Behandling af Forslag til Lov om Udskrivning af en Formuestigningsafgift og et Stabiliseringslaan (Lovforslag Nr. 160).

Christiansborg.

I det fremsatte Lovforslag om Udskrivning af en Formuestigningsafgift og et Stabiliseringslaan til Staten indeholder § 19, Stk. 2, Bestemmelse om, at saavel Slutformuen som Basisformuen skal opgøres efter Reglerne i Statsskattelovens §§ 12—14, hvorefter Værdipapirer — for saa vidt de noteres paa Københavns Børs — skal ansættes efter Kursværdien.

Bankernes Beholdning af Værdipapirer bestaar i det væsentlige af en fast Stamme, hvis Størrelse og Sammensætning ikke alene bestemmes af Likviditetshensyn og Mulighederne for Udlaansvirksomhed, men ogsaa — og ikke mindst — af Fondssættningen, idet Køb og Salg af Obligationer almindeligvis ikke sker pr. Kommission, men paa Basis af Beholdningerne.

Beholdningen af Værdipapirer kan derfor sidestilles med en Erhvervsvirksomheds Varelager, er ligesom disse underkastet Markedets Prissvingninger og maa ofte inddækkes under usikre Forhold.

Ved Opgørelsen til Aarsregnskabet følger Bankerne Reglerne i Banklovens § 13, der fastsætter, at Værdipapirer, der er Genstand for offentlig Kursnotering, ikke maa opføres i Regnskabet til højere Kurs end den ved Regnskabsaarets Afslutning senest noterede Køberkurs, idet dog Tilsynsmyndighederne har godkendt den Praksis, at Obligationer, der noteres over Udtrækningskursen, optages til denne.

En Opgørelse af Bankernes Beholdninger af Obligationer efter Skattelovens Regler vilde medføre, at Obligationer, der er Genstand for Udtrækning, optages til højere Kurser end den, hvortil de indløses, hvorved Bankerne vilde komme ud for at skulle konstatere en betydelig Formuestigning af fiktiv Art stammende fra urealiserede Kursavancer, der hidrører fra Værdiansættelse over Udtrækningskursen, hvilket maa forekomme helt urimeligt, navnlig naar henses til de store Udtrækninger, der stadig finder Sted inden for disse Værdipapirer.

Det maa i det hele taget forekomme urimeligt, at urealiserede Kursavancer, der først kan henregnes til Egenkapitalen, naar Avancen er konstateret, skal medregnes i Bankernes Formueopgørelse, da disse fiktive Avancer tjener som Stødpude for Kursrisikoen paa de Beholdninger, som Bankerne af Hensyn til deres Forretning nødvendigvis maa opretholde.

Bankernes Beholdninger af Værdipapirer maa, som før nævnt, sidestilles med Varelageret i en Erhvervsvirksomhed, der dog ikke alene ikke optager urealiserede Avancer hverken i Drifts- eller Formueregnskabet, men ogsaa har Ret til ifølge Loven at opgøre sit Varelager med en passende Margin.